

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 149/04-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. septembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť obce Pečovská Nová Ves, zastúpenej starostom obce J. B., právne zastúpenej advokátom Doc. JUDr. J. S., PhD., Advokátska kancelária, K., vo veci porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1. ods. 1 a čl. 2 ods. 2 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Prešov zo 17. apríla 2002 č. k. 11 C 176/96-237 v časti týkajúcej sa povinnosti obce Pečovská Nová Ves zaplatiť Jednote, spotrebné družstvo Prešov, 3 785 390 Sk so 17,6 % úrokmi z omeškania od 25. februára 1997 do zaplatenia v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 11. apríla 2003 č. k. 2 Co 338/02-275 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obce Pečovská Nová Ves o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júla 2004 doručená sťažnosť obce Pečovská Nová Ves (ďalej len „sťažovateľka), zastúpenej starostom obce J. B., právne zastúpenej advokátom Doc. JUDr. J. S., PhD., Advokátska kancelária, K., vo veci porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 a čl. 152 ods. 4 ústavy rozsudkom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) zo 17. apríla 2002 č. k. 11 C 176/96-237 v časti týkajúcej sa povinnosti sťažovateľky zaplatiť Jednote, spotrebné družstvo Prešov, 3 785 390 Sk so 17,6 % úrokmi z omeškania od 25. februára 1997 do zaplattenia v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej aj „krajský súd“) z 11. apríla 2003 č. k. 2 Co 338/02-275.

Z obsahu sťažnosti a z pripojených listín vyplynulo, že krajský súd rozsudkom z 11. apríla 2003 č. k. 2 Co 338/02-275 potvrdil rozsudok okresného súdu zo 17. apríla 2002 č. k. 11 C 176/96-237 aj v časti týkajúcej sa povinnosti sťažovateľky zaplatiť Jednote, spotrebné družstvo Prešov, 3 785 390 Sk so 17,6 % úrokmi z omeškania od 25. februára 1997 do zaplattenia. Podľa názoru sťažovateľky uvedenými rozhodnutiami všeobecných súdov došlo k porušeniu označených základných práv najmä preto, že „výklad a aplikácia § 4 ods. 2 zákona č. 138/1991 Zb. o obecnom zriadení, ako aj ustanovení O. z. o bezdôvodnom obohatení a premlčaní vykonané oboma súdmi porušujú právo obce vlastniť majetok, pokojne ho užívať a tak isto sú v rozpore s právom na súdnu a inú právnu ochranu zaručenú každému v ústave SR“. Sťažovateľka je tiež toho presvedčenia, že „výkladom pojmu súvisiaci záväzok, použitým a aplikovaným napadnutými rozsudkami, porušili súdy právo obce vlastniť majetok, ako aj zásadu rovnocennosti vlastníckeho práva všetkých vlastníkov“. Podľa názoru sťažovateľky „v danom prípade nie citované ustanovenie § 4 ods. 2 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov je príčinou zásahu do práva vlastniť majetok, ale jeho výklad a uplatnenie vo vzťahu k právu sťažovateľa. Bolo pritom v právomoci KS Prešov, ako aj OS Prešov uvedené ustanovenie aplikovať tak, aby bola zaistená ochrana základného práva dotknutého subjektu“.

Na základe uvedených podstatných skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nálezh v tomto znení:

„Krajský súd v Prešove rozsudkom z 11. 4. 2003 č. k. 2 Co 338/02-275, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 17. 4. 2002 č. k. 11 C 176/96-237 v časti týkajúcej sa povinnosti obce Pečovská Nová Ves zaplatiť žalovanej 3 785 390,- Sk so 17,6 % úrokmi z omeškania od 25. februára 1997 do zaplattenia, porušili jej základné právo

vlastníť majetok zaručené v čl. 20 ods. 1, Ústavy SR, ako aj v čl. 1 Dodatkového protokolu a porušili základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s porušením čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 a čl. 152 ods. 4 Ústavy SR.

Ústavný súd rozhodnutie KS Prešov zrušuje a vec vracia na nové konanie.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie označených základných práv rozsudkom Okresného súdu Prešov zo 17. apríla 2002 č. k. 11 C 176/96-237 vo výroku týkajúcej sa povinnosti obce Pečovská Nová Ves zaplatiť Jednote, spotrebné družstvo

Prešov, 3 785 390 Sk so 17,6 % úrokmi z omeškania od 25. februára 1997 do zaplatenia v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 11. apríla 2003 č. k. 2 Co 338/02-275.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. (...)

Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (I. ÚS 92/03, IV. ÚS 14/03).

Podľa zistenia ústavného súdu napadnutý výrok rozsudku okresného súdu zo 17. apríla 2002 č. k. 11 C 176/96-237 v spojení s rozsudkom krajského súdu z 11. apríla 2003 č. k. 2 Co 338/02-275 nadobudol právoplatnosť 25. júna 2003.

Predmetná sťažnosť (bez datovania) bola ústavnému súdu doručená 30. júla 2004, teda v čase, keď už uplynula lehota ustanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom. Podnet sťažovateľky na podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom (§ 243e až 243j Občianskeho súdneho poriadku), „ktorému nebolo vyhovené listom doručeným právnejmu zástupcovi (...) dňa 1. 6. 2004“, nemožno totiž z hľadiska čl. 127 ods. 1 ústavy považovať za účinný a dostupný právny prostriedok nápravy, ktorý je predpokladom (podmienkou) podania sťažnosti na ústavnom súde podľa tohto článku ústavy, a na jeho podanie nie je preto z hľadiska plynutia uvedenej lehoty na podanie sťažnosti na ústavnom súde možné prihliadať (napr. I. ÚS 134/03). Ústavný súd musel preto túto sťažnosť bez toho, aby sa zaoberal opodstatnenosťou v nej uvedených námietok, odmietnuť ako návrh podaný oneskorene.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. septembra 2004